

Direktion, hvis man gik til at lade Repræsentantskabet vælge nævnte Direktør, thi den havde netop forlangt, at Udnævnelsen skulde ske af Kongen. Det tror jeg nu ikke, man egentlig behøver at lade sig skræmme af. Jeg føler mig i alt Fald fuldstændig overbevist om, at det ikke vilde volde nogen som helst Vanskelighed over for Direktionen. Jeg kan saa godt forstaa, at naar den ærede Minister under Forhandlingen bestemt har forlangt at faa Udnævnelsesretten til 2 Direktører, kan Direktionen have sagt: Ja, kunne vi ikke undgaa, at Staten skal udnævne de to, saa maa den ene af dem være den landbrugs-kyndige Direktør. Saaledes antager jeg, at det i Virkeligheden forholder sig.

Den højtærede Minister siger, at han ikke ret forstaa, hvorledes jeg er naaet til det Resultat, at der i det i § 8 nævnte Tilfælde kan komme til at staa 4 Repræsentanter for Staten mod 3 andre. Dette Regnestykke er, synes jeg, i og for sig temmelig let. Der er nemlig 2 kongevalgte Direktører og den kgl. Bankkommissær, det er 3, og naar Finansministeren saa yderligere tilkaldes, bliver det i det hele 4. Herimod staa der saa kun 3, af Repræsentanterne valgte Direktører, det er altsaa 3 mod 4. Nu ved jeg godt, at de ikke alle 4 ere stemmeberettigede. Den kgl. Kommissær er formentlig, hvad jeg dog ikke ved, ikke stemmeberettiget, men de 3 andre ere det, der bliver altsaa 3 mod 3; men da den kgl. Bankkommissær har en saa betydelig Magt og Indflydelse, som vi hørte det fremhævet af det ærede Medlem, der sidder foran mig (Holger Petersen), saa maa det i Virkeligheden erkendes, at Regeringens Stilling er lige saa stærk, som hvis de alle havde Stemmeret. Og efter § 10, som jeg tillod mig at citere, er der jo, som den højtærede Minister ved, den fuldstændigste og frieste Adgang til kun at have 3 Direktører, og saa maa dog alle indrømme, at der vil kunne komme til at staa 3 Regeringsmænd mod 1 Direktør, valgt af Repræsentantskabet, hvorved Forholdet bliver endnu grellere.

P. G. C. Jensen: Jeg vil blot overfor den højtærede Ministers Udtalelse angaaende Oktrojens § 42 tillade mig den Bemærkning, at jeg opfatter Forholdet noget anderledes end han. Jeg ser nemlig ikke rettere, end at det afgørende ved § 42 netop er dette, at Sedlerne skulde modtages ved de offentlige Kasser, og at ingen andre Sedler maa udgives her i Landet,

som skulde modtages der, end Nationalbankens Sedler, hvorimod Bestemmelsen om, at de skulde være gældende Mand og Mand imellem, ikke medfører nogen Forpligtelse til at modtage Sedlerne. De ere gældende og gyldige, men der ligger ikke deri nogen Nødvendighed for at tage imod dem. Derimod er det, at der er en Forpligtelse for de offentlige Kasser til at modtage dem, afgørende for deres Værdi, idet Borgerne, naar de kunne blive af med dem i de offentlige Kasser, rolig kunne tage imod dem, da de jo altid have Skatter og Afgifter at betale. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at Bekendtgørelsen om, at den islandske Banks Sedler kunne modtages ved de kgl. Kasser og Finanshovedkassen, ikke er forenelig med Oktrojen.

Holger Petersen: Den højtærede Minister udtalte, at den Forhandling, der havde fundet Sted, ikke aabnede lyse Udsigter for Forslagets Gennemførelse. Det forekommer mig dog ikke, at det var store Principper, der rørttes ved fra min Side. Spørgsmaalet om de to kongevalgte Direktører forekommer mig saaledes ikke at være et egentligt Principspørgsmaal. Den højtærede Minister sagde, at der altid vil være 3 Direktører, valgte af Repræsentanterne. Men i Loven staa, at der skal være fra 3 til 5 Direktører, og det er altsaa muligt, at Repræsentantskabet ikke vælger 3 Direktører. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Aktionærernes Ret i Fremtiden henviste den højtærede Minister til, at der i § 33 staa: „Repræsentanterne, som forestille hele Interessentskabet, føre, paa dets Vegne, Overtilsyn med og Overbestyrelse over Banken og alle dens Anliggender“. Den højtærede Minister hævder, at denne Paragraf vedbliver at bestaa. Ja, det gør den ganske sikkert. Men ved det foreliggende Forslag indføres der jo en Aktionærforsamling, der skal have en ikke saa liden Indflydelse. Derfor forekommer det mig naturligt, at der træffes Bestemmelser for Fremtiden. Jeg ser ikke, at det, som jeg udtalte, er blevet afkræftet af den højtærede Minister.

Justitsministeren (Alberti): Jeg maa dog lige overfor det ærede Medlem gøre opmærksom paa, at det er et Principspørgsmaal og et meget stort Principspørgsmaal, der indeholdes i Bestemmelsen om de 2 kongevalgte Direktører. Thi den er jo netop et Udtryk for den Indflydelse og Myndighed, som Statsmagten skal have